

Paikallisviranomaiset ja kansalaisyhteiskunta

Euroopan parlamentin päätöslauselma 22. lokakuuta 2013 paikallisviranomaisista ja kansalaisyhteiskunnasta: Euroopan sitoutuminen kestävän kehityksen tukemiseen (2012/2288(INI))

Euroopan parlamentti, joka

- ottaa huomioon Euroopan unionista tehdyn sopimuksen V osaston ja erityisesti sen 21 artiklan 2 kohdan, jossa vahvistetaan unionin periaatteet ja tavoitteet sen kansainvälisissä suhteissa, sekä Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 208 artiklan 2 kohdan,
- ottaa huomioon neuvoston ja neuvostossa kokoontuneiden jäsenvaltioiden hallitusten edustajien, Euroopan parlamentin ja komission yhteisen julkilausuman Euroopan unionin kehityspolitiikasta: ”Eurooppalainen konsensus”¹ 16, 18, ja 87 artiklan,
- ottaa huomioon humanitaarista apua koskevan eurooppalaisen konsensuksen,
- ottaa huomioon Yhdistyneiden kansakuntien antaman julistuksen oikeudesta kehitykseen (41/128),
- ottaa huomioon YK:n vuosituhatjulistuksen, jolla vahvistettiin vuosituhatvuotisen kehitystavoitteet,
- ottaa huomioon AKT–EY-kumppanuussopimuksen (”Cotonoun sopimus”),
- ottaa huomioon ehdotuksen Euroopan parlamentin ja neuvoston asetukseksi kehitysyhteistyön rahoitusvälineen perustamisesta (SEC(2011)1469 ja SEC(2011)1470),
- ottaa huomioon EU:n kehitysyhteistyöpäivillä 16. marraskuuta 2008 laaditun paikallishallintoa tukevan kehitysyhteistyötä koskevan eurooppalaisen peruskirjan,
- ottaa huomioon komission tiedonannon ”EU:n kehitysyhteistyöpolitiikan vaikutuksen lisääminen: muutossuunnitelma” (COM(2011)0637),
- ottaa huomioon 5. heinäkuuta 2011 antamansa päätöslauselman EU:n kehitysyhteistyöpolitiikan vaikutuksesta²,
- ottaa huomioon komission tiedonannon kolmansille maille annettavaa EU:n budjettitukea koskevasta uudesta lähestymistavasta (COM(2011)0638),
- ottaa huomioon komission tiedonannon ”Demokratian ja kestävän kehityksen juuret: EU:n suhtautuminen kansalaisyhteiskuntaan ulkosuhteissa” (COM(2012)0492),

¹ EUVL C 46, 24.2.2006, s. 1.

² EUVL C 33 E, 5.2.2013, s. 77.

- ottaa huomioon 15. lokakuuta 2012 annetut neuvoston päätelmät aiheesta ”Demokratian ja kestävän kehityksen juuret: EU:n suhtautuminen kansalaisyhteiskuntaan ulkosuhteissa” (asiakirja 14535/12),
- ottaa huomioon ulkoasiainneuvoston 3218. kokouksessa 31. tammikuuta 2013 hyväksytyt neuvoston päätelmät EU:n tuesta pysyväälle muutokselle siirtymäyhteiskunnissa,
- ottaa huomioon 15. toukokuuta 2013 annetun komission tiedonannon kumppanimaiden paikallisviranomaisten vaikutusvallan lisäämisestä hallinnon tehostamiseksi ja kehitystulosten vaikuttavuuden parantamiseksi (COM(2013)0280),
- ottaa huomioon 27. helmikuuta 2013 annetun komission tiedonannon ”Ihmisarvoinen elämä kaikille: köyhyyden poistaminen ja kestävän tulevaisuuden turvaaminen maailmanlaajuisesti” (COM(2013)0092),
- ottaa huomioon Busanissa vuonna 2011 solmittuun tuloksellista kehitysyhteistyötä koskevaan kumppanuuteen liittyvät kansainväliset sitoumukset,
- ottaa huomioon 22. heinäkuuta 2013 annetut neuvoston päätelmät paikallisviranomaisten roolista kehitysyhteistyössä (asiakirja 12584/13),
- ottaa huomioon alueiden komitean lausunnon aiheesta ”Kumppanimaiden paikallisviranomaisten vaikutusvallan lisääminen hallinnon tehostamiseksi ja kehitystulosten vaikuttavuuden parantamiseksi” (CdR2010/2013),
- ottaa huomioon 5. heinäkuuta 2012 antamansa kannanoton aiheesta ”Kehitysyhteistyökasvatus ja aktiivinen maailmankansalaisuus”¹,
- ottaa huomioon kehitysyhteistyökasvatuksen ja valistustoiminnan edistämistä koskevan komission yksiköiden valmisteluasiakirjan ”Development Education and Awareness Raising (DEAR) in Europe” (SWD(2012)0457),
- ottaa huomioon kehitysyhteistyökasvatuksen ja valistustoiminnan edistämisestä marraskuussa 2010 laaditun raportin ”The experience and actions of the main European actors active in the field of development education and awareness raising”²,
- ottaa huomioon jäsenneltyä vuoropuhelua koskevasta aloitteesta toukokuussa 2011 laaditun päätösasiakirjan³,
- ottaa huomioon globaalikasvatuksen parantamista ja lisäämistä koskevan Lissabonin

¹ Hyväksytyt tekstit, P7_TA(2012)0302.

²

https://webgate.ec.europa.eu/fpfis/mwikis/aidco/images/d/d4/Final_Report_DEAR_Study.pdf.

³

https://webgate.ec.europa.eu/fpfis/mwikis/aidco/images/e/ea/FINAL_CONCLUDING_PAPER.pdf.

julkilausuman ”Improving and Increasing Global Education in Europe to the Year 2015”¹,

- ottaa huomioon kansalaisyhteiskunnan organisaatioiden roolia kehitysyhteistyössä koskevan kuulemisen ja paikallisviranomaisten roolia kehitysyhteistyössä koskevan kuulemisen,
 - ottaa huomioon OECD:n kehitysapukomitean vuoden 2012 vertaisarvioinnin Euroopan unionista,
 - ottaa huomioon komission tuesta hallinnon hajauttamisprosesseille helmikuussa 2012 laaditun arvioinnin ”Thematic global evaluation of the Commission support to decentralisation processes”²,
 - ottaa huomioon 15. maaliskuuta 2007 antamansa päätöslauselman paikallisyhteisöistä ja kehitysyhteistyöstä³,
 - ottaa huomioon työjärjestyksen 48 artiklan,
 - ottaa huomioon kehitysyhteistyövaliokunnan mietinnön (A7-0296/2013),
- A. ottaa huomioon, että Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen (SEUT) 208 artiklassa vahvistetaan unionin kehitysyhteistyöpolitiikan päätavoitteeksi köyhyiden vähentäminen ja lopulta sen poistaminen Eurooppalainen konsensus -julkilausuman mukaisesti;
- B. toteaa, että Eurooppalainen konsensus -julkilausuma toimii yhä EU:n kehitysyhteistyöpolitiikan ohjenuorana;
- C. ottaa huomioon, että EU on tehnyt vahvan poliittisen sitoumuksen kansalaisyhteiskunnan organisaatioiden toimintaolosuhteiden kohentamiseksi kansallisella, alueellisella ja kansainvälisellä tasolla, ja toteaa, että EU on myöntänyt vaikutusvaltaisen kansalaisyhteiskunnan olevan kaikessa moninaisuudessaan itsessään tärkeä ja keskeinen tekijä kaikissa demokraattisissa järjestelmissä;
- D. toteaa, että EU on poliittisesti vahvasti sitoutunut panemaan täytäntöön ihmisoikeuslähtöisen lähestymistavan kehitysyhteistyöhön, ja korostaa, että YK:n yhteisesti hyväksymä periaate ihmisoikeusperustaisen lähestymistavan soveltamisesta kehitysyhteistyössä vahvistaa, että kehityspolitiikan ohjelmilla, linjauksilla ja teknisellä avulla on edistettävä kaikkia niitä ihmisoikeuksia, jotka on määritelty ihmisoikeuksien yleismaailmallisessa julistuksessa sekä kansainvälisissä ihmisoikeussopimuksissa;
- E. katsoo, että demokraattinen omavastuu koskee paitsi hallituksia myös kansalaisyhteiskunnan organisaatioita, paikallisviranomaisia ja kansallisia parlamentteja, joilla on tärkeä rooli kansalaisten ja hallituksen välisen yhteyden luomisessa sekä valtioiden kehitysyhteistyöohjelmien laaja-alaisen ja demokraattisen omavastuun takaamisessa;

1

http://www.gecongress2012.org/images/2012_GE_Congress_Report_FINAL_11feb201.pdf (s. 27–31).

2 http://ec.europa.eu/europeaid/how/evaluation/evaluation_reports/2012/1300_docs_en.htm.

3 EUVL C 301 E, 13.12.2007, s. 249.

- F. katsoo, että kansalliseen vastuullisuuteen kuuluu kansalaisyhteiskunnan organisaatioiden valvova rooli ja että kansalaisyhteiskunnan organisaatioilla on keskeinen asema korruption torjunnassa ja avoimuuden lisäämisessä;
- G. ottaa huomioon OECD:n kehitysapukomitean vertaisarvioinnissa esitetyn suosituksen, jonka mukaan EU:n toimielinten ja muiden elinten olisi pyrittävä käymään strategista ja jäsenettyä vuoropuhelua nykyistä useampien kansalaisyhteiskunnan sidosryhmien kanssa sekä tehostamaan toimintaansa kansalaisyhteiskunnan valmiuksien kehittämiseksi kumppanuusmaissa; toteaa, että suosituksen mukaan tähän tarkoitukseen käytettäviä välineitä on tarkistettava;
- H. toteaa, että vuoden 2015 jälkeistä aikaa koskevassa perustellussa kehyksessä edellytetään, että kansalaisyhteiskunnalla ja etenkin kaikkein marginalisoituneimmilla yksilöillä on mahdollisuus osallistua täysipainoisesti päätöksentekoon ja saavutetun edistyksen valvontaan ja siitä raportointiin;
- I. panee merkille, että paikallisviranomaisten roolia kehitysyhteistyössä koskevassa julkisessa kuulemisessa kävi ilmi, että paikallinen demokraattinen hallinto, hajauttaminen ja aluekehitys kytkeytyvät toisiinsa;
- J. ottaa huomioon, että alueellinen kehitysyhteistyö on määritelty useiden sidosryhmien ja hallinnon eri tasojen väliseksi vuorovaikutukseksi, jonka tavoitteena on investoida paikallisiin vahvuuksiin (inhimillisiin, taloudellisiin ja fyysisiin resursseihin sekä luonnonvaroihin) alueen kilpailuetujen vahvistamiseksi ja elintason parantamiseksi;
- K. katsoo, että vahvat, avoimet ja tarvesuuntautuneet kansalaisyhteiskunnan organisaatiot ja paikallisviranomaiset sekä osallisuutta tukevat paikallishallinnon toimet ovat demokratiakehityksen ja rauhanprosessin keskeisiä edellytyksiä;
- L. katsoo, että uusien jäsenvaltioiden paikallisviranomaisten on vaihdettava vanhojen jäsenvaltioiden paikallisviranomaisten kanssa tietoja, jotta kehitysyhteistyökäytännöissä esiintyviä asiantuntemuseroja voidaan tasoittaa ja jotta vanhat jäsenvaltiot voivat hyötyä uusille jäsenvaltioille siirtymä- ja rakennemuutoksien kautta kertyneestä kokemuksesta, joka on arvokas väline maailmanlaajuisessa kehitysyhteistyössä;
- M. korostaa, että kansalaisyhteiskunnan organisaatioilla ja paikallisviranomaisilla on keskeinen tehtävä kestävän ja osallistavan kasvun, ympäristön kestävyys, ihmisoikeuksien ja hyvän hallintotavan varmistamisessa vuoden 2015 jälkeistä aikaa koskevassa kehitysyhteistyöohjelmassa;
- N. toteaa, että EU:n kansalaisyhteiskunnan organisaatioiden ja vastaavien kehitysmaiden organisaatioiden väliset tasapuoliset pitkän aikavälin kumppanuudet ovat osoittautuneet tärkeiksi välineiksi kansalaisyhteiskunnan organisaatioiden ja kansalaisyhteiskunnan vaikuttavien riippumattomien ja monipuolisten hankkeiden kehittämisessä eri mittakaavoissa ja tasoilla, jotka ulottuvat paikallisesta kansainväliseen;

Kansalaisyhteiskunnan organisaatioiden ja paikallisviranomaisten toimintaolosuhteiden kohentaminen

1. suhtautuu myönteisesti viimeaikaiseen eurooppalaiseen ja kansainväliseen toimintatapojen kehitykseen, jossa tavoitteena on kehittää kansalaisyhteiskunnan

organisaatioiden ja paikallisviranomaisten kanssa kumppanuutta aiempaa kunnianhimoisemmalla tavalla ja jonka perustana on ihmisoikeuslähtöinen lähestymistapa kehitysyhteistyöhön, taloudelliset, sosiaaliset ja kulttuuriset oikeudet sekä ympäristön ja luonnon monimuotoisuuden suojelemista koskevat kansainväliset sopimukset mukaan luettuina, ja selkeä sitoutuneisuus demokraattisen prosessin ja vastuullisuuden kehittämiseen;

2. korostaa, että avointen, ihmisoikeuslähtöisten ja osallistavien suhteiden luominen hallitusten, paikallisviranomaisten, kansalaisyhteiskunnan organisaatioiden, yksityisen sektorin ja kansalaisten välille tarjoaa EU:lle, myös kansalaisille, paikallisviranomaisille ja yksityiselle sektorille, ainutlaatuisen tilaisuuden luoda kestäviä kumppanuussuhteita kehitysmaihin;
3. kehottaa komissiota ja Euroopan ulkosuhdehallintoa (EUH) laatimaan ihmisoikeuslähtöistä lähestymistapaa kehitysyhteistyöhön koskevia ohjeita ja täytäntöönpanosuunnitelmia EU:n kehitysyhteistyötä varten ja käymään niistä vuoropuhelua kansalaisyhteiskunnan organisaatioiden kanssa sekä edistämään ihmisoikeusaktivistien suojelua koskevien Euroopan unionin suuntaviivojen täytäntöönpanoa;
4. kehottaa komissiota ja Euroopan ulkosuhdehallintoa ottamaan kansalaisyhteiskunnan organisaatioiden ja paikallisviranomaisten toimintaolosuhteiden kohentamisen huomioon kaikissa politiikoissa sekä pitämään toimintaolosuhteiden kohentamista EU:n ensisijaisena tavoitteena käynnissä olevissa neuvotteluissa, jotka koskevat vuoden 2015 jälkeisiä kehitysyhteistyöpuitteita; korostaa, että on tärkeää vahvistaa seurantajärjestelmä, jonka avulla toimintaolosuhteiden kohentamisen edistymistä voidaan arvioida kansallisen tason toimintalinjojen ja säännösten näkökulmasta kansainvälisten ihmisoikeusnormien mukaisesti sekä useiden sidosryhmien ja eri tasojen välisen vuoropuhelun näkökulmasta; kehottaa komissiota arvioimaan toimintaolosuhteita, jotta niiden monitahoisuus ja kansalaisyhteiskunnan toimijoiden tunnuspiirteet ymmärrettäisiin täysin;
5. on erittäin huolissaan EU:n kumppaneiden kanssa yhteistyötä tekeviin kansalaisyhteiskunnan organisaatioihin kohdistuneista raskaista iskuista useissa maissa ja kehottaa komissiota ja Euroopan ulkosuhdehallintoa laatimaan strategioita, joilla näistä vaikeuksista selvittää, ja jatkamaan kansalaisyhteiskunnan organisaatioille kohdistamansa elintärkeän tuen antamista;
6. kannustaa EU:ta edistämään vakiintuneita mekanismeja eri tasojen ja useiden sidosryhmien välisen vuoropuhelun kehittämiseksi kansalaisyhteiskunnan organisaatioiden, paikallisviranomaisten, yksityisen sektorin ja kumppanuushallitusten kesken ihmisarvoisen työn toimintaohjelmissa, kestävässä ja osallistavassa verotulojen uudelleenjakoon perustuvassa kasvussa sekä kansalaisyhteiskunnan organisaatioiden ja paikallisviranomaisten toimintaolosuhteiden kohentamisessa; suosittaa, että EU soveltaa kaikkiin kumppanimaihin säännöksiä, jotka koskevat paikallisviranomaisten kuulemista AKT-maita koskevan Cotonoun sopimuksen mukaisesti;
7. kannustaa EU:ta ottamaan naisjärjestöt ja -verkostot järjestelmällisesti mukaan politiikasta käytävien vuoropuheluiden valmisteluun ja mahdolliseen toteuttamiseen sukupuolten tasa-arvoa edistävän EU:n toimintasuunnitelman yhteydessä tehtyjen sitoumusten mukaisesti;

- ilmaisee arvostavansa kehityspolitiikkaa käsittelevää foorumia, jonka tavoitteena on luoda tila kansalaisyhteiskunnan organisaatioiden ja paikallisviranomaisten kanssa käytävälle poliittiselle vuoropuhelulle, ja kannustaa kaikkia mukana olevia sidosryhmiä tekemään siitä strategisen tilan, josta käsin ohjataan EU:n ja kansainvälisen tason kehitysyhteistyöasioita koskevaa päätöksentekoa ja vaikutetaan siihen kehityspolitiikan johdonmukaisuutta unohtamatta;

Kehitysavun tuloksellisuus

- kehottaa komissiota ja Euroopan ulkosuhdehallintoa kohdentamaan tulevilla ohjelmakaudella riittävästi resursseja kumppanuusmaiden kansalaisyhteiskunnan organisaatioille ja paikallisviranomaisille, jotta nämä voivat valvoa ja tarkastella kehityspolitiikan johdonmukaisuuden edistymistä paikallisella, kansallisella ja kansainvälisellä tasolla;
- kehottaa komissiota ja Euroopan ulkosuhdehallintoa edistämään ”avoimuutta lisäävää kumppanuutta” paikallisen ja kansallisen tason vaaleilla valittujen edustajien sekä kansalaisyhteiskunnan organisaatioiden välisessä avoimuuteen perustuvassa, virallisia ja epävirallisia tukivirtoja koskevassa strategisessa yhteistyössä sekä osallistavaa lähestymistapaa kehitysapuun ja vastuuvollisuutta, myös kansallista sosiaalista vastuullisuutta ja valvontaa, jotta voidaan arvioida politiikkojen vaikutusta;
- korostaa, että paikallisviranomaisilla ja kansalaisyhteiskunnan organisaatioilla voi olla tärkeä rooli korruption, kuten veropetosten ja kehitysmaista tulevien laittomien rahavirtojen, torjumisessa kaikilla sen tasoilla;
- kehottaa komissiota antamaan tukensa sille, että paikallisviranomaisten edustajat otetaan mukaan ohjaukseen, jonka vastuualueena on kehitysyhteistyön tehostamiseen tähtäävä osallistava globaali kumppanuus;
- katsoo, että kehityspolitiikan johdonmukaisuuden on oltava keskeisenä periaatteena kaikessa yhteistyössä, jota EU tekee paikallisviranomaisten kanssa ja jolla pyritään paikallistalouden kehittämiseen, jotta väestölle voidaan tarjota kohtuullinen toimeentulo yhteisössä;
- muistuttaa, että kaikkien kehitysavun toimijoiden on oltava vastuussa kehitystoimistaan ja -tuloksistaan sekä edistettävä toinen toistensa vastuullisuutta;
- kehottaa komissiota edistämään lähestymistapaa, jossa yhdenmukaistamisen periaate ja kansalaisyhteiskunnan organisaatioiden ja paikallisviranomaisten aloiteoikeus ovat keskenään tasapainossa; muistuttaa komissiota, että avunantajien hallinnollisten menettelyiden yksinkertaistaminen ja yhdenmukaistaminen olisi tehtävä yhteistyössä kansalaisyhteiskunnan organisaatioiden ja paikallisviranomaisten kanssa;
- ilmaisee tyytyväisyytensä komission ehdotukseen laatia etenemissuunnitelmia kansalaisyhteiskunnan organisaatioiden kanssa tehtävälle yhteistyölle, jonka tavoitteena on laatia kattava strategia kansalaisyhteiskunnan organisaatioiden ottamiseksi mukaan kaikkiin eurooppalaisiin yhteistyömuotoihin; kehottaa komissiota täsmentämään, miten kansalaisyhteiskunnan organisaatiot voivat osallistua menettelyyn mielekkäällä tavalla, ja varmistamaan, että niiden osallistuminen huomioidaan riittävän ajoissa ja riittävässä määrin valmisteluvaiheessa ja että painopistealueet määritellään yhdessä;

17. kannustaa komissiota ottamaan käyttöön myös paikallisviranomaisia koskevia etenemissuunnitelmia ja harkitsemaan kansalaisyhteiskunnan organisaatioita ja paikallisviranomaisia koskevien yhteisten maakohtaisten etenemissuunnitelmien laatimista;
18. kehottaa komissiota tarkastelemaan kehityspolitiikan johdonmukaisuutta tulevien etenemissuunnitelmien keskeisenä osana;
19. kehottaa komissiota hyväksymään kestävän kehityksen suunnitelman ja käsittelemään sen kolmea keskeistä (ympäristöön liittyvää, sosiaalista ja taloudellista) osatekijää keskenään samanarvoisina ja erottamattomina parametreinä;
20. muistuttaa Euroopan maiden ja kumppanuusmaiden paikallisviranomaisten välisen kumppanuuden tärkeydestä kestävän kehityksen edistämiseksi; kehottaa tässä yhteydessä painokkaasti EU:ta hyödyntämään tehokkaasti tietojen jakamista ja valmiuksien kehittämistä koskevia menetelmiä ja sitä kokemusta, joka EU:n jäsenvaltioiden paikallisviranomaisilla on siirtymästä;
21. kannustaa EU:ta hyväksymään tehostamissuunnitelman, jolla pyritään vastaavasti lisäämään todellista kokemusta EU:n rahoittamista ja kansalaisyhteiskunnan organisaatioiden ja paikallisviranomaisten toteuttamista hankkeista ja aloitteista;

Hajauttaminen ja alueellinen lähestymistapa kehitysyhteistyöhön

22. kehottaa komissiota ja Euroopan ulkosuhdehallintoa kehittämään nykyistä kunnianhimoisempaa poliittista vuoropuhelua kumppanuusmaiden kanssa ja niiden välillä alueellisen lähestymistavan ja kattavan hajauttamisen edistämiseksi sekä pyrkimään tulevalle ohjelmakaudella ensisijaisesti vahvistamaan paikallisviranomaisten ja kansalaisyhteiskunnan organisaatioiden valmiuksia vaikuttaa hajauttamisuudistuksiin ja valvoa niitä;
23. muistuttaa, että tehokas hajauttaminen edellyttää julkisen sektorin uudistuksia, kuten valtuuksien, tehtävien ja resurssien siirtämistä, sekä kansalaisten ja kansalaisyhteiskunnan organisaatioiden aktiivista osallistumista edustajiensa kautta osallistavaan suunnitteluun ja budjetointiin; kehottaa komissiota ottamaan asianmukaisesti huomioon hajauttamisen ja kehitysyhteistyön alueellisen lähestymistavan tuessa, jota se antaa koko julkista sektoria koskeviin uudistuksiin, ja tekemään niistä kaikkia aloja koskevan tavoitteen kaikissa maantieteellisissä ohjelmissa;
24. korostaa, että kestävä alueellinen lähestymistapa kehitysyhteistyöhön tarvitsee perustakseen vastuullista, avointa ja hyvin toimivaa hajauttamismenettelyä; suosittaa, että EU pitäisi kehitysyhteistyön alueellista lähestymistapaa ja hajauttamista köyhyyden torjumisen tärkeinä tekijöinä tulevassa, vuosittain asetettujen tavoitteiden jälkeisessä kehitysapuohjelmassa;
25. muistuttaa, että alueellinen lähestymistapa kehitysyhteistyöhön edistää kehitysyhteistyön tehokkuutta lisäämällä omavastuuta, useiden sidosryhmien ja toimijoiden keskinäistä vuoropuhelua ja ohjelmia sekä toimien koordinoitua alueellisella ja paikallisella tasolla; kehottaa komissiota käynnistämään kokeiluhankkeita kehitysyhteistyön alueellisen lähestymistavan tukemiseksi maantieteellisten ja aihekohtaisten ohjelmien avulla;

26. palauttaa mieliin lisäarvon, jota hajautettu yhteistyö tuo sekä kehitysyhteistyön alueellisen lähestymistavan että hajauttamisen edistämiseksi; korostaa, että eurooppalaiset paikallisviranomaiset ovat erinomaisessa asemassa tehdäkseen muiden paikallisviranomaisten kanssa yhteistyötä hajauttamisen ja erityisesti julkistalouden hajauttamisen alalla;
27. pitää tärkeänä, että vahvistetaan EU:n henkilöstön ja erityisesti edustustojen henkilöstön asiantuntemusta hajauttamisesta sekä kansalaisyhteiskunnan organisaatioiden ja paikallisviranomaisten roolista kestävässä kehitysyhteistyössä ja siitä, miten kansalaisyhteiskunnan organisaatioita voidaan koordinoita, ja vahvistetaan niiden sitoutumista tähän, ja kannustaa lisäksi ottamaan kansalaisyhteiskunnan organisaatiot, myös naisjärjestöt, mukaan näihin prosesseihin, jotta niihin voidaan sisällyttää myös sukupuolinäkökulma;

Epävakaat valtiot

28. korostaa, että EU:n olisi tehtävä kumppanuusmaiden kanssa yhteistyötä epävakaista valtioista koskevan uuden sopimuksen yhteydessä laatiakseen laajempien kehitysapustrategioiden puitteissa kansallisia selviytymisstrategioita ja erityisohjelmia, joilla pyritään puuttumaan pitkäaikaisen epävakaan taustalla oleviin syihin, myös yhteisöperusteisia ja osallistavia riskiselvityksiä, hallinnointivälineitä ja perinpohjainen tutkimus konfliktin tai epävakaan taustatekijöistä siten, että otetaan huomioon paikallisväestön eli niiden ihmisten näkemykset ja mielipiteet, joihin toimet suoraan vaikuttavat;
29. muistuttaa, että selviytymisen pitäisi olla keskeinen puheenaihe myös EU:n sekä kansalaisyhteiskunnan organisaatioiden ja paikallisviranomaisten kumppanuussuhteissa; muistuttaa, että epävakaissa valtioissa on tärkeää vahvistaa yhteisöjen ja niissä toimivien paikallisviranomaisten roolia yhteisöjen omasta aloitteesta toteutettavien ja niiden johtamien riskien vähentämiseen tähtäävien toimien avulla, ja korostaa, että näiden tahojen kanssa on tehtävä tiivistä yhteistyötä kriisitilanteissa ja niiden jälkeen; kannustaa epävakaissa valtioissa toimivia paikallisviranomaisia hallinnollisen ja teknisen osaamisen kehittämiseen, siirtämiseen ja vaihtamiseen;
30. muistuttaa, että paikallistason vaaleilla valitut edustajat toimivat usein sovittelijoina vihamielisten osapuolten välillä ja siksi heillä on merkittävä rooli konfliktien ennaltaehkäisemisessä ja ratkaisemisessa;
31. kehottaa komissiota ja Euroopan ulkosuhdehallintoa laatimaan EU:n valtuuskunnille ohjeita siitä, miten kansalaisyhteiskunnan ja paikallisviranomaisten suhteen on syytä toimia kriisitilanteissa ja epävakaissa tilanteissa, ja käyttämään ihmisoikeuslähtöistä ja sukupuolinäkökohdat huomioon ottavaa linjausta;
32. painottaa, että tilanteissa, joissa julkisilla viranomaisilla, paikallis- ja alueviranomaiset mukaan luettuina, ei ole valmiuksia tarjota peruspalveluja, komission olisi olosuhteiden salliessa kannustettava useiden toimijoiden välisten kumppanuuksien solmimista paikallisviranomaisten valmiuksien kehittämiseksi, jotta nämä voisivat tarjota palveluja;
33. on erittäin huolestunut komission ehdotuksesta rajoittaa palveluntarjonnan rahoitus koskemaan vain vähiten kehittyneissä maissa ja epävakaissa valtioissa toimivia kansalaisyhteiskunnan organisaatioita; muistuttaa, että kansalaisyhteiskunnan

organisaatioiden tärkein lisäarvo kaikissa maissa niiden kehitysasteesta riippumatta on niiden valmius tulkita haavoittuvassa asemassa olevien köyhien ja marginalisoituneiden väestöryhmien tarpeita ja oikeuksia ja tarjota niiden tyydyttämiseen innovatiivisia ratkaisuja sekä lisätä tietoa ja antaa poliittista tukea, joiden avulla köyhyyden, epätasa-arvon ja syrjäytymisen perimmäisiin syihin voidaan puuttua;

Kehitysyhteistyökasvatus ja tietoisuuden lisääminen

34. muistuttaa, että Euroopan parlamentin kirjallisessa kannanotossa kehitysyhteistyökasvatuksesta ja aktiivisesta maailmankansalaisuudesta vaaditaan laatimaan eurooppalainen kehitysyhteistyökasvatusta ja tietoisuuden lisäämistä koskeva strategia, jossa olisi keskityttävä tarkemmin kehitysyhteistyön ja erityisesti kehityspoliittikan johdonmukaisuuden kriittiseen tarkasteluun;
35. kehottaa komissiota laatimaan tiiviissä yhteistyössä kansalaisyhteiskunnan organisaatioiden kanssa kehitysyhteistyökasvatusta ja tietoisuuden lisäämistä koskevan yleisen strategian, lisäämään kehitysyhteistyökasvatukselle ja tietoisuuden lisäämille tulevilla ohjelmakaudella myönnettävää taloudellista tukea ja kehittämään neuvotellen tiiviisti kansalaisyhteiskunnan organisaatioiden kanssa kehitysyhteistyökasvatukseen ja tietoisuuden lisäämiseen erikoistuneiden kansalaisyhteiskunnan organisaatioiden ja paikallisviranomaisten kanssa joustavia rahoitusmuotoja, joissa otetaan huomioon näiden aloiteoikeus ja mahdollistetaan monien eri toimijoiden osallistuminen;

Ohjelma-asiakirjat ja avustusmuodot

36. on tyytyväinen komission sitoumukseen maakohtaisen talouspoliittisen analyysin laatimiseksi järjestelmällisesti ja suosittaa, että tähän sisällytetään selvitys kansalaisyhteiskunnan organisaatioiden ja paikallisviranomaisten poliittisesta ja oikeudellisesta tilanteesta;
37. katsoo, että verovarot ovat paikallisen talouskehityksen kannalta erittäin tärkeitä, ja katsoo siksi, että ensisijaiseksi tavoitteeksi olisi asetettava tehokkaiden ja toteuttamiskelpoisten veronkantojärjestelmien käyttöönotto, sillä näin voidaan varmistaa kestävä kehitysyhteistyön rahoituksen lähde;
38. kehottaa komissiota kehittämään maantieteellisten ja aihekohtaisten ohjelmien ja välineiden välistä koordinoitua ja täydentävyyttä; muistuttaa, että kansalaisyhteiskunnan organisaatioita ja paikallisviranomaisia olisi pidettävä keskeisinä täytäntöönpanokumppaneina erityisesti maailmanlaajuisia julkisia hyödykkeitä koskevassa ohjelmassa, ja niitä olisi kuultava maantieteellisten ja aihekohtaisten ohjelmien suunnittelun alusta alkaen;
39. muistuttaa, että paikallisviranomaisille voidaan myöntää tukea kaikissa virallisen kehitysavun ohjelmissa, ja kehottaa komissiota ja paikallisviranomaisia edustavia järjestöjä kannustamaan paikallisviranomaisia osallistumaan laajemmin kaikkiin virallisen kehitysavun ohjelmiin;
40. kehottaa komissiota jatkamaan hajautetun yhteistyön ja kumppanuussuhteiden tukemista jäsenvaltioiden ja kumppanuusmaiden paikallisviranomaisten välillä; toteaa, että nämä kumppanuussuhteet ovat osoittautuneet tehokkaaksi tavaksi vahvistaa paikallisviranomaisten valmiuksia köyhyyden torjumisen kannalta keskeisillä aloilla;

kehottaa komissiota samasta syystä tukemaan edelleen Euroopan valtioissa toimivien ja kumppanimaissa toimivien kansalaisyhteiskunnan organisaatioiden keskinäistä yhteistyötä;

41. kehottaa komissiota edistämään kokemusten ja asiantuntemuksen vaihtoa EU:ssa ja kumppanimaissa toimivien paikallisviranomaisten kesken, sillä näin mahdollistetaan kestävä kehitys keskeisiä aloja, erityisesti hyvää hallintotapaa koskevien tietojen saanti siten, että hyödynnetään kokemusta, jota EU:n jäsenvaltioiden paikallisviranomaisille on kertynyt siirtymästä;
42. kehottaa komissiota osallistumaan useampiin strategisiin kumppanuussuhteisiin paikallisviranomaisten kansallisten, alueellisten ja kansainvälisten järjestöjen ja verkostojen kanssa;
43. kannustaa komissiota kehittämään edelleen aiempaa joustavamman, avoimemman ja ennakoitavan useita rahoitusmuotoja sisältävän rahoitusyhdistelmän, jotta voidaan saavuttaa mahdollisimman monenlaisia kansalaisyhteiskunnan toimijoita; pyytää komissiota määrittämään nämä rahoitusmuodot ja kehittämään niitä käymällä osallistavaa vuoropuhelua kansalaisyhteiskunnan organisaatioiden ja paikallisviranomaisten järjestöjen kanssa jäsenneilyn vuoropuhelun pohjalta;
44. kehottaa komissiota edistämään kansalaisyhteiskunnan organisaatioiden ja paikallisviranomaisten osallistumista keskusteluihin, joita yhdistämismekanismeista parhaillaan käydään ulkoisen yhteistyön rahoituslähteiden yhdistämistä koskevan EU:n laajuisen foorumin puitteissa; pyytää komissiota laatimaan ehdotuksen sitoviksi suuntaviivoiksi ja luomaan osallistavan vaikutustenarvioinnin ja valvontamekanismit, joiden avulla voidaan varmistaa, että asianomaisia väestöryhmiä kuullaan ja ne osallistuvat hanketoteutuksen kaikkiin vaiheisiin, ja että yhdistäminen auttaa torjumaan köyhyyttä;
45. vaatii myös, että komissio sallii kansalaisyhteiskunnan organisaatioiden osallistumisen kaikkiin uusiin yhteistyön muotoihin EU:n ulkoista yhteistyötä ja kehitysapupolitiikkaa käsittelevän foorumin yhteydessä;
46. pyytää komissiota vahvistamaan kansallisia hajauttamisuudistuksia laatiessaan ja pannessaan täytäntöön hyvää hallintoa ja kehitystä koskevia sopimuksia, alakohtaisia uudistuksia koskevia sopimuksia sekä valtiorakenteiden kehittämistä koskevia sopimuksia;

o

o o

47. kehottaa puhemiestä välittämään tämän päätöslauselman neuvostolle ja komissiolle.